SPORTUL –

UNA DIN MARILE BUCURII ALE VACANȚEI DE VARĂ

Între marile bucurii ale vacanței, sportul este înscris cu majuscule. După îndeplinirea micilor îndatoriri familiale, după satisfacerea sarcinilor obștești, elevii participă cu același entuziasm la activitățile sportive inițiate de școală, de organizația de pionieri, U.T.C. sau de ei înșiși, sub egida „Daciadei". Vremea este caldă, însorită, îmbiind la înot, la practicarea disciplinelor sportive îndrăgite, la excursii și drumeții. Un mare număr de copii merg în tabere, unde sportul se află, de asemenea, între principalele puncte de pe agenda zilnică.

Este și firesc să fie așa. Doar este vacanță, grija învățăturii a trecut pe un plan secund, este timp berechet pentru joacă, pentru sport. După cum am informat la timp pe cititorii noștri, un vast plan a fost întocmit în acest sens de organele și organizațiile competente, astfel încît elevii mici și, curînd, cei mai mari și studenții să-și refacă forțele psihice și fizice după eforturile unui an de învățătură, să-și călească trupurile bucurîndu-se de binefacerile aerului, soarelui și apei, de cît mai multă mișcare in aer liber. Pentru aceasta, prin grija partidului, au fost asigurate condițiile necesare, cadrele competente care să îndrume activitățile de tot felul în aer liber, la munte și la mare, ca și în fiecare localitate.

După informațiile publicate aproape zilnic de redactorii noștri, iată un grupaj de reportaje despre marile bucurii sportive ale vacanței.

La 2544 m, sus, pe vîrful Moldoveanu...
Foto : prof. Dan COCOR

PĂRINȚI, BUNICI ȘI... 180 DE ÎNOTĂTORI MICI!

Caniculă bucureșteană. Cu mercurul termometrelor peste 30 de grade. Cu asfalt încins de soare și aglomerație la chioșcurile de răcoritoare. Doar copiii strînși în jurul bazinului **Dinamo** nu par incomodați de razele fierbinți. Părinții și bunicii s-au retras la umbră, în așteptarea „marelui eveniment". Peste puțină vreme, cei peste 180 de prichindei vor da primul lor examen sportiv, la capătul căruia se află „brevetul de absolvire a cursului de înot". Gazde ospitaliere au fost, timp de două săptămîni, antrenorii și profesorii de la C.S.Ș. Dinamo și... piscina, de atîtea ori „martoră" la antrenamentele și concursurile unor mari campioni. **„Am organizat acest curs** — ne spune directoarea clubului, **Aurelia Pascal — cu dublu scop. În primul rînd, pentru a contribui și noi, cu toate mijloacele, la acțiunea de învățare a înotului de către copii. De asemenea, urmărim depistarea unor elemente de perspectivă pentru înotul de performanță. Seria întîi își încheie astăzi activitatea, altele urmînd pe tot parcursul vacanței. Deocamdată roadele sînt bogate".** Într-adevăr, prin strădaniile profesorilor **Viorica Jivan, Teodor Nicolae, Dorin Nuțeanu, Luis Șoptereanu, Adrian Horvath** și a celorlalți antrenori, copiii au deprins abecedarul înotului, iar unii dintre ei au dovedit chiar „vocație" pentru performanță. Antrenorul **Remus Drăgușanu**, coordonatorul colectivului, ne oferă amănunte :**„Acțiunea de selecție am început-o mai de mult, chiar înainte de deschiderea cursului, pe baza unor calități fizice ale copiilor. În timpul celor două săptămîni, însă, am mai depistat și pe alții — aici, în cele 11 grupe, sînt prezenți copii de la 5 la 10 ani — care pot deveni performeri. Sîntem convinși că și celelalte serii ne vor oferi posibilitatea selecționării unor elemente bune pentru înot".** Deocamdată, dintre cei ale căror nume sînt subliniate în carnetele antrenorilor am reținut pe **Mihaela Constantinescu, Raluca Leonte, Monica Ardeleanu, Anca Bucur, Silviu Blaj, Ioana Iordache, Laura Beldiman, Dan Stătescu** ș.a. Poate că, peste cîțiva ani, dintre ei se va ridica o nouă Carmen Bunaciu sau un Mihai Mandache...

Mezinul selecționaților, Dan Stătescu, acordă primul interviu. Are numai 4 ani. Îl întrebăm de ce îi place la bazin. Ne răspunde : **„Pentru că o dată am plîns și o dată n-am mai plîns, pentru că îmi place că e și mai la fund și mai sus".** Și se aruncă fără ezitare în apă. Clar, nu ?...

În tribune, la soare sau în picul de umbră oferit de cei cîțiva copaci, părinții și bunicii urmăresc „joaca" din bazin, cu gîndul probabil la „scalda" din copilărie, cu nostalgia anilor copilăriei, dar și cu bucuria izvorîtă din bucuria copiilor. Asistentul universitar **Ion Pop**, de la Facultatea de filologie, a venit cu cei trei fii ai săi — **Andrei, Ion** și **Mihai** — pentru că **„Înotul este primul sport pe care trebuie să-l practice un copil. Mai tîrziu, căpătînd deprinderile de mișcare fizică, va continua singur, fie pentru propria plăcere și sănătate, fie, dacă are calități, pentru a deveni un sportiv adevărat. Deci...".** Inginera **Frusina Pepene**, de la INCERC, privește mai ales prin „inima" mamei : **„Este foarte bine aici.**

O mică „încălzire" înainte de concurs... Foto : Dragoș NEAGU

Toți profesorii pun suflet și se ocupă mult de ei. Mihai al meu, în aceste două săptămîni a început să mănînce mai bine și a crescut cu un centimetru... Mi-ar place să-l îndrept spre performanță". Am stat de vorbă și cu alți părinți. Părerile converg : **cursurile de înot de la Dinamo au fost foarte bine organizate, îndrumate de cadre cu experiență și competență profesională, acțiunea bucurîndu-se de o reală reușită.**

...Termometrul a urcat peste 30 de grade. În Capitală este caniculă. Doar cei 180 de mici înotători — brevetul o atestă ! — nu simt razele fierbinți...

Emanuel FÂNTÂNEANU

„PENTRU NOI, IMPORTANT ESTE CA ELEVII SĂ SE AFLE CÎT MAI MULT TIMP ÎN AER LIBER..."

Există în municipiul Cluj-Napoca un colectiv de elevi, cel al Școlii generale nr. 19, în care activitatea turistică se află pe primul plan. Pare curios, știind că directorul școlii, prof. **Emeric Vizi**, a fost baschetbalist de performanță (la „U"), iar responsabilul catedrei de specialitate, prof. **Pavel Koreh Barna**, s-a afirmat, cu un deceniu în urmă, ca un virtuoz fotbalist. Sigur, baschetul și fotbalul își au mulți adepți în școală, dar turismul bate de departe recordul : **toți cei 526 de elevi de la „19" sînt cuprinși în diferite acțiuni.**

Așa s-au petrecut lucrurile în anul școlar care s-a încheiat. Sub îndrumarea profesorilor-diriginți, clasele — urmînd un program strict, cu temă — au făcut popas la Tarnița, la baraj, în pădure la Mera, au vizitat cheile Turzii și valea Drăganului, au drumețit pe firul Arieșului, au ajuns la fosta cetate de la Bologa și chiar la Ciucea, la Casa memorială a poetului Octavian Goga etc. Clasele a VI-a C și a VII-a B s-au dovedit printre cele mai... harnice la drumeție, propulsînd elevii de aici într-o competiție cu caracter permanent : un campionat de orientare turistică organizat pe municipiu, în 5 etape, trei desfășurîndu-se toamna, iar celelalte două primăvara. Și chiar dacă rezultatele n-au fost spectaculoase (pe locul I s-au situat elevii de la Școala generală nr. 28), **„nu-i cu supărare,** ține să sublinieze prof. Pavel Koreh Barna, **fiindcă pentru noi important este ca elevii, copiii, să se afle cît mai mult timp,** la sfîrșit de săptămînă și în vacanțe, **în aer liber, să străbată pădurile și munții, să se bucure de frumusețile meleagurilor cu care iau cunoștință, să le îndrăgească...".**

Elevii de la „generală 19" își continuă acum, în vacanța mare, frumoasa lor activitate turistică. I-am întîlnit în zona Mînăşturului, în Făget și la cheile Baciului. Merg pe microcolective alcătuite ad-hoc pe cartiere, pe străzi, pe blocuri de locuit. Nu vor, prin urmare, să întrerupă o activitate care le oferă multe satisfacții : cîteva ore pe zi departe de zgomotul orașului, în aerul ozonat al pădurilor, petrecute în joc și voie bună. Cîte o miuță de fotbal, o partidă de badminton sau de șah, pe covorul verde de iarbă, ce poate fi mai ispititor pentru aceste zile de vacanță ?

Pînă la o nouă ediție în campionatul municipal de orientare turistică (în toamnă, odată cu reînceperea cursurilor) elevii acestei școli clujene mai au de finalizat o acțiune, o expediție în Parîng și Sebeș, în a doua jumătate a lunii. Ca de obicei, prof. Pavel Koreh Barna îi va însoți pe micii expediționari. Traseul ? Punctul de start — orașul **Petroșani**, de unde se va urca la cabana Rusu. În continuare popasuri de noapte, în corturi, la lacul **Gîlcescu**, obîrșia **Lotrului**, pe **Surianul**, la **Grădiștea de Munte**, la **Costeștii** de **Hunedoara**. **„Este un traseu inițiat chiar de copii, de pionieri, vizînd — cum se poate intui lesne — nu numai atrăgătoarele peisaje din Parîng și Sebeș, ci și fostele cetăți dacice, vetrele lor, o parte dintre ele acum, în perioada în care întregul nostru popor sărbătorește împlinirea a 2050 de ani de la întemeierea primului stat dac centralizat și independent".**

Vor fi, fără îndoială, două săptămîni de călătorie inedită pentru micii expediționari de la Școala generală nr. 19 din municipiul Cluj-Napoca. Iar amintirile culese din traseu vor umple multe file ale „jurnalului de zi", sinteza unei acțiuni sportiv-turistice cu caracter aplicativ (copiii urmînd să studieze flora și fauna zonei străbătute) pe care toți o doresc cît mai reușită !

Tiberiu STAMA

Inițiative

UN CAMPIONAT NON-STOP LA HOCHEI PE... ROTILE!

O inițiativă bucureșteană acum, în plină vacanță de vară. Aparține **prof. Florian Frazzei**, de la Școala generală nr. 172 : organizarea unor meciuri de hochei pe ...rotile. Jucătorii : copiii de la „172" și de la alte școli generale învecinate. Terenurile : aleile dintre blocuri, cu deosebire cele izolate, ferite de trafic. Crosele folosite : fie cele de la hochei pe gheață, fie altele drepte, cu preț redus (18 lei), mai ușoare (spre necazul copiilor, asemenea crose sînt pe cale de dispariție. De ce ?...) sau simple bețe supuse unor mici adaptări. Iar ca puc, o minge de oină. Are și avantajul că exclude orice posibilitate de accidentare a jucătorilor.

Oferindu-ne toate aceste detalii, prof. Frazzei ne-a prezentat și un regulament de întrecere. Un regulament original, de bună seamă, care folosește elemente din hocheiul pe gheață și din „jocurile sportive".

Iată și ecoul întrecerilor, transmis chiar de inițiator : **„Zilnic, copiii se angajează non-stop în meciuri de hochei pe rotile, avînd drept spectatori și susținători colegi, prieteni sau locatarii blocurilor. Este o emulație deosebită, o încîntare și pentru cei aflați în întrecere, dar și pentru ...privitori".**

Prof. Frazzei lansează cu acest prilej și un apel : de a răspîndi acest joc de vacanță, interesant și plăcut, care contribuie la formarea deprinderilor de mișcare a copiilor, la pregătirea lor fizică.

Cine preia inițiativa ?

„TOTUL – MINUNAT"... ÎN AFARĂ DE PLECARE!

În Pădurea Pustnicu, *la distanță de circa 15 km de* București *— au poposit, nu de mult, 250 de copii din județele* Hunedoara *și* Buzău. *Au intrat pe poarta deasupra căreia scria* „Tabăra de pionieri și școlari" *a Inspectoratului școlar al Municipiului București și au început o interesantă viață de tabără.*

S-a făcut imediat repartizarea pe dormitoare — în căsuțe purtînd nume de flori : „Liliacul", „Bujorul", „Stînjenelul", ș.a. — după care a urmat masa și, imediat... joaca, veselia. Cei veniți au fost împărțiți în 11 detașamente, care s-au înscris repede în programul zilnic. Și, astfel, școlarii Ioan Rusu, Viorel Zaharie, Ana Pintea — fii de mineri din Valea Jiului, Nicolae Bobocea, Violeta Stan, Luminița Iordan — din Merei, Pietroasele și Buzău, au început să se scoale, în fiecare dimineață, la ora 7, după care urma gimnastica de înviorare și, zilnic, un cros în jurul taberei. Au urmat : spectacole date de Teatrul „Țăndărică" din București, proiecții de filme, diverse acțiuni cultural-artistice, întreceri de volei, tenis, fotbal, șah, dar mai ales prețuitele excursii și drumeții (la Cernica, Brănești, Pasărea, București).

Două săptămîni, Pădurea Pustnicu a răsunat de dimineață pînă seara de cîntece și rîsete, de veselie. „A fost frumos, toți ne-am simțit bine aici — ne spunea învățătoarea Sabina Smău, din Petrila. Copiii au mîncat bine, au legat prietenii noi, s-au recreat într-un loc minunat". Și cele spuse ne-au fost confirmate de Caterina Ardelean, instructoare de pionieri din Petroșani, de celelalte cadre didactice din Valea Jiului și județul Buzău.

★

„Totul a fost minunat" ne-au spus elevii și profesorii. Numai că noi, în ziua vizitei (1 iulie, ora 13) am găsit copiii stînd pe valize în curte, de la ora 7 dimineața, cînd li se spusese că avea loc plecarea la gară cu niște autobuze. Întrucît acestea nu veniseră, copiii urmau să înnopteze tot în tabără, pînă a doua zi. Ceea ce n-ar fi fost chiar așa de grav, dacă seara nu soseau încă 250 de copii din județul Alba. Deci, 500 de copii, pe 250 de locuri!? Dezorganizata despărțire de tabăra din Pustnicu a umbrit aproape tot ce-a fost frumos !...

Modesto FERRARINI

„AȚI FOST VREODATĂ, CU COPIII, ÎN PARCUL SOARELUI ?"

Am coborît, de curînd, la Complexul de baze sportive „23 August" din Bacău, acolo unde animația jocurilor, rîsetele copiilor, bucuria mișcării în aerul răcorit de frunzarele șirurilor de plopi nu contenesc de la răsăritul soarelui (și uneori chiar mai de dimineață), și pînă la căderea serii. Nu ne-am oprit nici la meciul de pe stadion, nici la terenurile de handbal, cu animația lor, nici la parcelele de zgură ale tenismanilor. Am intrat în parcul copiilor atrași de unul dintre cele mai frumoase spectacole pe care le-am văzut în interpretarea celor mici...

Cine n-a văzut un parc de distracții pentru copii ? Ele sînt daruri oferite peste tot, la noi, mai ales în ultimii ani, prin părinteasca grijă a partidului, pentru ca tinerele mlădițe să crească mari, sănătoase și viguroase. Parcul din Bacău ni se pare, însă, o realizare aparte, prin însăși amploarea ei, acolo, în lumea sportului. Un imens dreptunghi de verdeață, frumos împrejmuit, chiar în vecinătatea Sălii sporturilor.

Intrăm printre șirurile de trandafiri aplecați sub povara florilor și, parcă, deodată, uităm că sîntem oameni în toată firea. Leagănele și caii înaripați, toboganele îndrăznețiilor și „rachetele zburătoare", zburdălnicia sutelor de copii te cheamă să intri în joacă. Aici este voie să alergi, desculț, pe covorul de iarbă moale, educatoarele te ajută, dacă ești prea mic, să urci în bărcile-minune cu înfățișări de lebede, avioane sau cocoși din „Punguța cu doi bani".

Întîlnim nu numai uniforme de grădinițe și de „șoimi". Ne oprim la un grup de elevi. **„Sîntem clasa a IV-a de la Școala generală nr. 10,** ne spune prof. **Maria Dinu. Am fost de dimineață la muncă patriotică. Și ce recompensă mai plăcută le-aș putea oferi copiilor decît un ceas, două de sport și joacă, aici ? !..."**

Așadar **sîntem clasa a IV-a.** Am subliniat **sîntem**, pentru că l-a subliniat **și** profesoara Maria Dinu. În vacanță, ea este mereu în mijlocul elevilor. O face cu bucurie !

„Și cum se numește parcul acesta ?..." o întrebăm pe eleva **Anca Ghelase**. Privește în jur cu nedumerire. Zîmbește. **„Nu știu... Dar este soare, este frumos și este bine. Cred că... Parcul Soarelui !...".**

Chiar dacă în evidența celor care l-au realizat (Consiliul popular municipal, C.J.E.F.S. Bacău și alte organe și organizații de masă) nu este trecut așa, numele ni se pare potrivit... Privim încă o dată în jur, cu încîntare, cu sufletul cuprins de căldura dragostei pentru cei mici.

Parcul Soarelui ! Ați fost cu copiii, aici, stimați părinți din Bacău ?... Dacă nu, faceți-le această bucurie. O dată și încă o dată, mereu. Este în folosul lor. Vor crește mari, frumoși și puternici !...

Viorel TONCEANU